

Conferänza mondièl

Un'ètra fazannda ch'la m fà andèr fòra dai guèrz.

Ai é bèle pasè la blazza ed 23 ân da quand, a Río De Gianèro, tòtti âl naziàn dal mànn d'âl cminziapiènn la prèmma manfrèna ciamè *Conferenza Mondiale sull'Ambiente*. Pò, da alâura, i in fènn ventión e am é d avîs ch'âl séppen cuntè cme al dû d càpp quand brésscla l'é denèr.

L'últma vòlta l'é stè a Parîgi in d'sammbèr dl ân pasè e, anc là, cus'avagga véssst? Una gran espuziàn ed chèp ed Stèt e ed Guèren, ed minésster, ed sienziè, ch'i an fât di gran bî dscûrs dnanz a di micròfen pr arcurdèr a tòtt al mànn che la Tèra l'é dimónndi amalè, che l incuinamânt l'é brótt, che chi incuèna l'é un delincuânt. Pò avân sintó di gran bacâi só tant prugèt par fèr calèr i vlèggn int l'âria, par piantèr di miglión d âlber, par fèr di gran cuntròl par tòtt al tân p dl ân. Mo anc stavòlta, prezîs a câli ètri vòlt ai é manchè un cuvlinén che a mé l um pèr al pió inpurtânt: L ÔBLIG ed respetèr quall ch'a s é détt e una puniziàn paîsa par chi an fà brîsa cum as é dezîs.

Acisé i an pò tachè anc cl'ètra manfrèna: qualla ed catèr ed chi é la càulpa se la Tèra la vâ a tarsâc. Âl naziàn récchi i dîsen a qualli puvratti ed dèri un tâi col sfrutamânt dâl sâu risâurs. Qualli pió dsgraziè, invèzi, âl susténen che chi é dvintè récc l'é stè pr avoir sfrutè zâ a man bâsa sâza pinsèr a gnînt èter che a fèr di gran góbbi.

L'é una gnòla ch'fâ vargâgna. As à da vâdder sti gran capuriòn che tòtti âl vòlt i dezîden ed firmèr di cuntrât e di inpèggn, mo sâza che inción èva l'òblig ed respetèr inciónni raiguel. Pò un mócc' ed bèli fotografî, ed riprais pr âl televiziàn, ed bèli dichiarziàn, e alé, ognón a cà sò còmm se quall ch'i an détt n avèss inción valâur e sâul con la speranza che tòtt chi èter i fâghen quall ch'as é détt. Mo sâul chi èter, as capèss. A vrèv sbaglièrum, mo a mé la m pèr una ciapè pr al cûl granda... cme la Tèra.

Cum s prènni ciamèr stâl *Conferenze Mondiali per l'Ambiente*?

Fèst dl'ipocriisî? Srèl fòrsi al chès che al mutív d incòsa la séppa cl'ètra gran gnòla ch'i s fécchen tòtt i dé int al zarvèl e ch'la s ciâma *CRESCITA*? Bisagga sâzper crâsser, sâzper de pió sâza mâi farmères. Siché dâncâ, al dvânta un òblig fabrichèr sâzper pió mâchin, machinèri, prudótt e tòtt al rèst, un òblig avoir pió eletrizité, un òblig cunsumèr pió petròli, pió carbân e vî ed ste pâs. Tòtt chi chèp e minésster ch'i van ògni tant a cäl sâu bèli conferânz, i san benéssum che métrr insâmm al cuntròl dl incuinamânt col dezisiàn ed prodûser de pió, i én dû quî ch'i n pran mâi stèr insâmm. Al srèv còmm métrr insâmm âl putèn coi pizón ed piâza. Inpusèbbil: o pizón o putèn.

Acisé, in stal mânter, la salût dla zânt la vâ sâzper pîz. L'ónnica mègra cunsulaziàn l'é che chi brótt mèl nèd dal incuinamânt i ariven int la càppa anc a quî che da sta situaziàn i s méttin in bisâca di gran góbbi.

Adès bsugnarèv dscârrer di rimèdi mo, ragâz, csa vlîv ch'a v dégga? Mé a sân un ignurantâz dal pòpol bulgnais, mégga un sienziè, o un economéssta, o un puléttic. A sò, però, che di sienziè e di economéssta i an détt cum as arèv da fèr. Mo gîv che chi cmanda l arâ vójja ed pruvèr? Sé, di sunâi! E s'ai caléss socuânt miglièrd int i guadâgn, cum la mitagga? Nâ, nâ, an s pòl mégga! L'é móllt méi, ògni tant, fèr una bèla *Conferenza Mondiale sull'Ambiente*, fères fotografèr, fèr di bî dscursén e... (v arcurdèv una canzunèna?) *dopo una - due - tre - quattro - cinque - sei - sette settimane...* âl còs i avâzzen sâzper cum âli én. Bân, mé, ed fèrum ciapèr... pr al nès a sân stóff. Mo a m téggn la mî stuffisia e stièvo. Ai é pò chès che tòtt sti mî pinsîr i séppen sbagliè e che mé, cum a fâg spass, a èva fât una pisè fòra dal urinèri. Scusèmm bân dimónndi, vlîv mazèrum?

La Taraghègna

Stòri ed pustén

I pí dla Mariòla

La Mariòla l'èra una mí colèga dla pòsta. L'èra una muntanèra, brèva, puntuèl, con dl'òssta a fèr tòtt i sarvèz

zi e con una particolarité ch'la t saltèva ai ûc': l'avèva i pí piât, mo piât int na manîra inpusèbbil. Una matèrina ch'l'èra anvè, cla bèla anvè ed socuânt ân indrî, cal sburdlán ed Bastî, slumând i sù pí, al salté só:

- *Di só, Mariòla, mo a té la cmóina t dèla gnînte?*

E lí:

- *Parché, csa m èla da dèr la cmóina?*

E Bastî, sâzper con i ûc' só i sù pí:

- *Ói, con tòtta sta naiv... la pujèna... par fèr la ràtta...*

Âl mail pr al diretâur

In tòtt i ufèzzi an i amanca mai al rufiàn, quall pr intândres, sâzper prónti a pluchèr al cûl ai superiûr. Òn ed quissti, ch'a ciamarân *Ciccillo* (al vgnèva dala Bâsa Itâglia), ed prezîs al n avèva inciónni mansiàn fòra che qualla ed fèr la spèjja e esèr sâzper a dispuziàn dal diretâur *per ogni incombenza*. Una vòlta al le spedè, in urèri d ufèzzi, a cà da zèrt cuntadén ch'i i avèven inprumèss un platò ed mail. Quand al turné indrî, purtròp par ló (e pr âl mail), Carlân al rumagnòl al le véssst pugèr al platò int l archîvi dl ufèzzi, e alâura...

Avî da stèr a savair che Carlòn al stèva ed cà a *Meldola*, vsén a Furlé, in dóvv l avèva dla vída, di âlber da frûta, dâl mail... Ècco, dâl mail: apanna che *Ciccillo* al s fó sluntanè, Carlân l andé int l archîvi, al tiré fòra tòtti âl mail dal platò e pò - ónna a ónna - ai mulé un crécc, sacc e prezîs. Pò al turné a métrri dânter in bèl âurden

- *Fra una stmèna* - al déss tòtt sudisfât - *âl sran tòtti mèrzi!*

Pò al turné al sò lavurîr stufilând cme un usgnòl.

F. C.

Celentano

A m'êra m'essa d'inpàgn pr arivèr d'âura d'avair un gât, e fenalmânt l'insónni al dvinté realtè quand un beléssum cinén ed siamais l'arivé in regâl dala nidè d'un amîg. A l'ciamé Celentano, lasànd tòtt maraviè parché al n'êra brîsa un nóm da gât, mo i mî, cgnusàndum, i savêven ch'an se srêv mâi psó ciamèr Pucci o Fuffi.

Celentano l'êra un gât bislâc e a s'ân vló un mócc' ed bân. Lô al n'êra brîsa tant ospitèl e quand ai arivèva un quelcdón ai fèva fêsta a sô môd, curandi drî datauren ala tèvla, saltandi in vatta al spâl cunpâgna una simièna, sfrunblând da un mûr a cl'èter par finîr al sô spetâcuel agranplè al purtîr dla sèla, s'dundlând sudisfât col grugnén prilè vèrs ed nó. Al babbo e mé a s' divartèven un mócc', manc i nûstr amîg, un pôc inspuré, e la mâma che, slumànd âl sâu purtîr con preocupaziân, la dvintèva un pôc narvuâta.

Pò al fò al tûren dal divàn e dâl pultrân, ch'i êren drî a mudèr al sô aspèt uriginèri mustrand qué e là dâl franz s'gunbiè, st'ânter che âl rèt âli êren anc da finîr ed paghèr. A pruvé a purtèrel in curtîl par fèrel sfughèr, mo al prè an i interesèva brîsa e al taché a còrrer drî a una ragâza. Lî la scapèva svarsland e mé e âl mî amîghi a zarchèven ed ciapèr al gât. Scadagnón al curèva in tånnd, e an s'capèva brîsa chi al curèva drî a chi. Fenalmânt un quelcdón al le ciapé, e da alâura mâi pió curtîl, solamânt âl sbâr dla ringhîra dla terâza, par tgnîr d'òc' tòtt al muvimânt.

Celentano l'êra anc dimónndi afetuâus: quand al babbo al stèva ala scrivani a scrîver, lô al s'acuacèva in vatta al sô spâl, stra la gnócca e al còl, e al stèva lé par dâli âur a fèr la ranèla, e al babbo al stèva fairum par dâli âur pr an dsturbèrel.

Quand as'asvinèva al mumânt che mé avèva d'arivèr a cà da scòla, l'um stèva da stèr drî dala pôrta, cme un can l'aspèta al padrân, e an i êra vèrs ed sluntanèrel fentânt che mé a n'arivèva.

Ai fò una suspensiân invèrnèl pr i dân ed Celentano. In cà avèven un tîp balzàn ed riscaldamânt ch'l'êra fât da dâl vascatt, coleghè stra d'lâur, in dôvv ai girèva dl'âcua scaldè da una

caldèra a gâs cinèna, pugè par tèra. Celentano, ch'ai piasèva dimónndi al chèld, cme tòtt i gât, al stèva dnanz a câl fiamulèrni di dé intîr e, vèsst la lôrgna ch'l'avèva adòs, mé a cradd ch'al respiréss anc dal gâs.

Turnè la bèla stasân l'arvgné anc tròp, al truncàtt ch'al stèva in terâza an i bastèva brîsa e an al sluntané mâi dal divàn. Quand al s'arfilèva âli ónng' int al tlèr ed laggd dal divàn e al sintèva arivèr un quelcdón, al s'afarmèva pr un pô, tgnànd âl grénfi bân piantè e, secànd al guèrd ch'l'incuntrèva, al dezidèva se andèr d'lóng o nâ. S'al catèva dl'indezisiân, pr esânpi se al guèrd l'êra al mî, prèmma pian pian al fèva vèsst ed turnèr a tachèr, pô, s'an i êra inciónni reaziân, ai dèva la malla a tòtt'ânnda. Mo se cal quelcdón l'êra la mâma, al scapèva sóbbit vî e al scunparèva dala vèsst.

Un dé la mâma, dâpp avairel acusè ed cunpuramânt salvâgd e d'an respetèr par gnînta i sacrificèzzi ed chi èter, la dezidè ed regalèrel a un colèga cûg, almanc an srêv brîsa môrt ed fâm!

Mé a n'êra brîsa quand i al purténn vî, mo, dnanz al fât cunpé, ai scupié una gran tragèdia. A zighé tòtti âl mî lègrum, a n'vlé gnanc savair chi s'fóss cal cûg ch'l'avèva tólt Celentano. Da alâura a dezidè che par mé l'êra môrt e ch'a n'arèv mâi pió avó un gât.

Quand, dâpp a dimónndi ân, a dmandé nutèzzi ed Celentano, i um génn ch'l'êra môrt investé da una mâchina. Alâura ai turné fòra tòtt al dulâur e tótta la râbia d'una vòlta: mo còmm, an al fèva brîsa murîr ed fâm mo al le lasèva andèr fòra? Celentano al n'êra brîsa aviè a andèr fòra!

A cal pònt lé mî mèder la m' dmandé ed pardunèr la par n'avair brîsa cunsiderè la mî soferânza. La'm gé che a chi ténp avèven pasè di mumént d'angósstia e tensiân parché, con la rèna ch'avèven, an s'psèva brîsa lasèr andèr in malâura la ròba cunprè con tant sacrificèzzi. Purtròp al bisâgn la l'avèva custratta a fèr una sèlta dularâusa.

L'êra pròpi un gât spezièl, Celentano, un gât/can, cum a l'ciamèva mé, e intânt, in San Dunè, i s' l'én arcurdè par tant tånnp.

Nadia Corticelli

(traduziân dla Nòccia d'Bastèl)

L arfûg' blindè

Quand al sinté sunèr âl sirân dla zi-tè, Gióllo al n'avèva avó inción dóbbi só quall ch'al stèva par capitèr, e l'andé in fûria dânter al arfûg' blindè.

Sô pèder, int i ân dla guèra fradda e dla câursa ai armamént atòmic, l'avèva avó al vâdder ed trasfurmèr la cantèna dla sô vèlla int un bûncher blindè. Gióllo, ch'l'êra vanzè l'ónnic abitânt dla cà, l'êra andè d'lóng par di ân a mantgnîrel funzionànt e a arnuvèr ògni tant âl pruvéss ed ròba da magnèr e da brusèr, parché l'êra cunvènt che un dé quall al srêv stè l'ónnic môd ed vanzèr vîv in chès ed disâster nucleèr. Totavî al s'adé che purtròp al n'avèva brîsa pinsè al comunicaziân; defâti al smârtfon, con tòtt cal zimânt armè, an ciapèva brîsa, e al televisâur, ch'l'êra ed quî prèmma dal digitèl, an fèva vâdder che dâl raig in muvimânt.

Gióllo as'cunsulè in fûria: la librarî dl'arfûg' l'êra bân rifurnè e lô an se srêv brîsa anujè, anc se la permanânza la s'fóss slunghè par dimónndi tånnp. La curânt, par mirâcuel, l'arivèva ancâura, bân cânt int al rifógg' ai êra un grópp eletrògen ch'l'andèva a gasòli e ch'ai n'êra socuânt bidón, e an i srêv stè inción problèma né pr al frîgo né pr i furnî.

Quand âl crusàtt sgnè in vatta al lunèri âl fónn una bèla móccia, Gióllo al pinsé che i mumént pió brótt i fòssen bèle pasè e ch'al fòss al chès d'andèr a dèr un'ucè fòra. Al se fté con al scafânder, la mâscra, âl schèrp e i quant anti-radiaziân e l'avré la pôrta dal bûncher.

L'angósstia l'ai strichèva al còr e âl gânb: chisà còsa l'aré truvè là fòra e, sâuratòtt, aréll catè un quelc èter supèrstit?

L'êra incòsa bûr e silenziâus, inción saggd ed vétta. Con fadîga, par quall ch'al psèva con tótta cla bardadûra, l'arivé fèn ala strè, in dôvv al vdé dâu fil ed mâchin ed zà e ed là, iluminè dala lûs s'biâvda di lanpión.

Tòtt int na vòlta al sinté un can a bajèr e pò al le vdé vgnîri incânter. Inspuré as'fé indrî, al psèva èser pén ed radiaziân...

A surpraisa, drî dal can, ai salté fòra Mârio, al sô vsén.

- *Mârio! Mo csa fèt qué, ch'an i é inción!*

- *A t al cradd! Àli én àl quâter dla matérina! Lòrrd al n in psèva pió e al m à tirè zâ dal lét! Mo té, invèzi, csa fèt acsé inmascarè! Èt di galavrón int al zardén?*

- *Sé, sé... i galavrón... ai ò catè un vraspèr atachè pròpi int la veranda. Pió tèrd a ciâm i punpîr ch'i al véggnen a brusèr. A t salût, stâ mò bân!*

la Nóccia d Bastèl

Rézz al sâc

Zîrca vèrs la metè di ân s-santa, tòtt i cafà ed Bulâggna i èren frequentè, fén a tèrda nòt, da una fròta ed zânt ed tòtt i grèd. In estèd, atais a ògni lochèl, ai èra una bèla dstaîsa ed pultronzénni con i brazû, tòtti ocupè da di biasanòt, ch'i s pasèven al tânp con dâl ciâcher a vâus èlta, fagând una gran gatèra che, bân e spass, la dsturbèva la zânt ch'i stèven ed cà stra d lé. Int al nòster “Barr Camâldoli”, sänper pèn murè, i cliènt i èren par la pió zûven ch'i n avèven brîsa, a cà sò, inciónna mujèr ch'la s angustieés e acsé i psèven stèr lé a fèr vgnîr matérina. Tòtti àl sîr, nuèter avèven al probléma ed fèr pasèr quâter o zènc àur, pusibilmânt in barâca e la soluziân, quèlca vòlta, la vgnèva truvé con dâli idèi da sbalurdir. La mânt di pûc chèp-scuèdra, l'èra sänper inpgnè a zarchèr dâl soluziân nôvi e balzèni, par scargnèr, anc sänza remisiân, i tant martóff ch'i fèven pèrt dla bâla. I capatâz i avèven bisâgggn anc dl ajût d un quèlc sarâf pr arivèr d àura ed mètter a saggn la schèrgna e, zèrti vòlt, strulghèven dâl catûr pénni ed fantasî.

A m n arcòrd ónna che, par la sò originalité l'é vanzè int la stòria dal cafà. Da pôc tânp as èra zuntè ala banda Valintén, un ragazòt dla canpâgna mantvèna che, par la pôca esperiânza, al cardèva a incòsa. (Con al tânp però al s é arfât con i intarès, dvintând pió dscantè ed tant èter). Al puvràtt al fò tòlt in mèz da Lînghen, apugè da Venèzia e da Magnàn, ch'i i cunténn una bâla fòra dal sparadèl. Int un prémm tânp, tulandla ala lèrga, i decanténn la chèren ed rézz purzlén che, a sènter làur, l'èra un pcân da rà, mitândel però ins qualla, parché bsugnèva stèr in uraccia, pr an sfuracèrs con tòtt chi bsèi che i rézz i an par difânnndres. Pò, ed sèguît, i

gènn ed sperèr ed tafièrn ancâura una bèla sgnòfla, parché i n s èren brîsa dscurdè al gòsst ed cla delèzzia int la bâcca. Ala fén Magnàn al sparé la bàmmba:

- *Sèt cum ss ciâpa i rézz purzlén?*

Valintén, con la fâza da ismé, al i arspundè ch'an al savèva brîsa.

- *Mo stâ bân da sènter, l é al quèl pió fâzil dal mânn: bisâggna andèr in canpâgna int una nòt ed lónna périna al dâu dla matérina e, in st mânter che con la man stanca as tén avèrt un sâc, int l istâss tânp bisâggna gnulèr ed cunténnuv la frès “Rézz al sâc! Rézz al sâc!” e al sân d una canpanèla scusè con la man drétta, al rézz al s inbusarà in qualla ch'la srà la sò parsân! Ôcio però ai bsèi, mo quall a t l avân spieghè prémma e t al sè bèle! Srèssèt d acòrd ed fèr con nó una batûda ed câzia e pó dâpp una bèla magnè?*

Logicamânt Valintén al gé ed sé con entusièsum. I guardénn sóbbit un lunèri atachè al mûr dóvv la Mèrilyn Monrò l'èra in bèla mässtra e i vdénn che la dèta dla prémma lónna périna la caschèva int la stmèna dâpp, par conseguânza ai èra tòtt al tânp par preparèr la spediziân. In st mânter che al giubòccs al sparèva a tótta câna “Tintarella di luna”, i tachénn a fèr di pian pr arivèr d àura ed fèr cl'inpraisa. Int àl sîr ch'i vgnénn dâpp, i andénn d lóng a tór di acòrd pió particulèr, acsé i desidénn ed fèr cla batûda d câzia a Fòrt Bandîra, una localitè in culénna ch'a cgnusèven cme àl nòstri bisâc parché, ed dé, andèven in muturén só e zâ pr i canp salvâdg e dóvv ed nòt, ed dâpp àl zèd, àl cupiâtt àl s acuacèven pr andèr al'èrba. Tòtt chi èter trî o quâter pistolózz dla bâla, i spinzèven pr èser iscrétt anca làur int la léssta, pr avair pèrt in cl'operaziân ch'l'èra dvintè al zânter ed tòtt i dscûrs dal cafà.

Al ultûm mumânt i dlizénn, par vgnîr incânter a tòtti cäl dmand pr aumentèr àl probabilitè d catûra, qualla ed Corlàita (ziclésssta di ân vént), sâuranóm dal faturén ed Ghén, ch'al cunsgnèva al pan in biziclatta con una zèrla ed vânc sâura àl spâl e ch'l èra anc al “sèmo dal cafà”. (An èra brîsa l ónnic però).

Fenalmânt la gran nòt l'arivè e, dâpp avair fât al còl lóng a l'âura adâta, la spediziân, cunpòsta da dû muturén, la

parté con un gran strunbazamânt ed marmétt. Ala guîda di muturén ai èra i “batdûr”, ch'i avèven par de drî i “cazadûr”, tòtt in sghirigâja, furnè ed sâc e canpanèla. I acòrd cunvgnó prémma, i èren che tòtt al rèst dla cunpagnî l avèva da stèr d'asptèr almânc diè minûd prémma d avsinèrs ala patòggia d atâc, parché àli operaziân i n avèven brîsa da èser incagliè da dl armâssd, ch'al psèva dsturbèr i rézz che, cm as sà, i én dimónndi témmid e melfidè.

La nòt l'èra una maravajja: al bûr l èra s-ciaré dala lónna périna. In zil ai èra tòtti àl strèl ch'i tanplèven e che, acupiândes con al lusâur dla zitè là sâta, àl fèven vgnîr in mânt un presèpi.

Arivénn int una avèrta e, stand in uraccia, a sinténn in luntananza tòtt un scanpanlèr mistiè a dâl vâus sparpajè ch'âl se sluntanèven e àl s avsinèven ed cunténnuv: vésst che i nûster cunpâgn i èren bèle drî a andèr a câzia, as cunvgnèva stèr d'asptèr la riusîda.

Chisà cs'i aràn pinsè àl cupiâtt, che d sicûr àli erèn arpiatè stra àl zèd lé d atâuren, a tòtt cal “Din-din, Din-din” e àl vâus purtè dal'ariarénna notûrna. Am pèr ed sènter una “Lî” ch'la dmanda al sò cunpâgn:

- *Dî bân só Gíssto, mo csa i èl? Êni dâl vâc al pâscol da st'âura? Pusébbil? Al mânn al s é pròpi méss ed sâtta in só!*

- *Nâ, Gióggia, piotòst mé a dirèv ch'la seppa una procesiân ed zânt ed qué, ch'i pôrten in gîr una reléccuia d un sant dla zòna. As vadd che la devoziân l'é tanta, parché la fèsta la vâ inânz fén a tèrd.*

Ed sicûr, Valintén e Corlàita, i n arivénn brîsa d àura d agranplèr gnanc un rézz e acsé ai tuchè d arnunzièr a cla magnè.

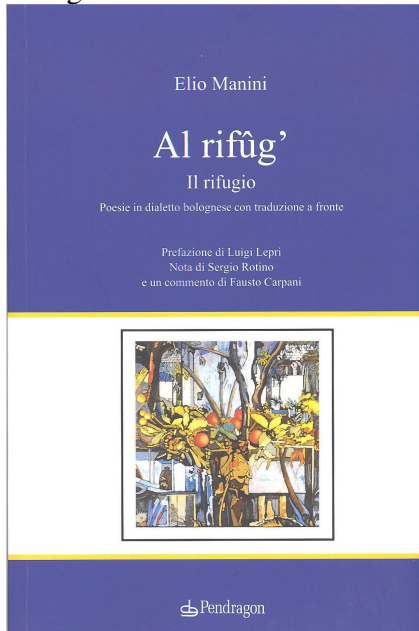
L ónnic quèl pusitív, l é che i n avénn inción fastidí ed digestiân par câulpa ed cla chèren, però a i n armagnè na gran vójja.

Renzo Bovoli

Librarí bulgnaisa

Stramèz ai colaboradûr dal nòster giurnalén ai é *Elio Manini*. Cum as diè, Êlio l é un artèsssta a tutto tondo parché l é un bravèssum pitâur e inci-sâur, ch'al s é furmè al'Acadèmia dâl Bèli Èrt ed Bulaggna. E pò al scrîv

poesî e zirudèl in dialàtt, al dialàtt dla bâsa (Èlio l é nêd a San Marén dal Bântvói) e anc di racónt destinè al pàgin dal Pânt dla Biânnda. Adès, al nòster artéssta l à dezîs, giustamânt, d ardûser i sù scrètt int un lîber e alâura, ècco che la *Pendragon*, l editâur ufizièl dal bulgnais, l à realizè ste bèl lîber: "Al rifûg", con la prefaziàn ed Gigén Lîvra, una nòta ed *Sergio Rotino* e un cumânt... mî.

Sânper in sti dé qué ai é vgnò fòra un èter bèl lîber, con di racónt d *Arrigo Lucchini* pr al zentenèri dla sò nâsita. A dlîzèr al materièl stramèz ala muntâgna di sù scrètt, tòtt quant ed carâter bulgnais, i i an pensè sò fiòla *Annamaria* e *Davide Amadei*. Adiritûra ai é anc al cupiàn dla famâusa sêna dâl "Quâter vciatti"! L Editâur? *Pendragon*...

I lavurîr al Pânt dla Biânnda

"L é al lavurîr lóng quall ch'al dà da magnèr al operèri!" i gèven una vòlta. S'l é par quasst nuèter l é dàgg' ân ch'a sän drî a sistemèr l'*Arena del Navile e sue pertinenze*. Adès al pèr ch'a i siâmen riusé, sistemànd tòtt i nûster tarabâcuel int un capanân (la fòto qué sâtta), smuntànd tòtt chi baracamént ch'ai êra in gîr e spustànd indrî al pelsènic d una quingénna ed mèter.

Pò avän dè una bèla parzè al prè, zarcànd ed fèr in mòd che l'âcua piuvèna la còrra vî e sumnànd dl'êrba rubóssta. Tant pr èser ecològic fén in fânnd, só iniziâtiva dal nòster formidâbil benefatâur (*Giorgio Ventura*), avän piantè una trinténna ed télli che, quand i sran vgnó grand, i strumnaràn d intâuren al sò bân prufómm e una bèla ôra. Mo quasst l é un piaasair ch'i prubaràn i nûster anvûd... Pazénzia!

Chèro Nardo...

...sâul una ciòpa ed mîs indrî ai èren a tèvla insàmm: té, Giòrgio Ventura e mé pió socuànt èter amîg. A s èren anc méss d acòrd par fèr una cantè da té, int la tô canténna, cum a fé bèle socuànt ân indrî. Mé a vgnèva pr intratgnîr al pòbblic quant té e chi ragâz a tirèvi un pôc al fiè. Par mé l êra un unâur. Aîr matérina Giòrgio al m à détt che t î partè pr andèr a sunèr là só, con Henghel, Lucio e Gherardo.

Grâzie, Nardo, par la tô amizèzza e par la tô cunsideraziàn. E grâzie anc da Bulaggna.

Fausto

La siânza di nûster vîc'

Zrîs, ciliegio pianta di molte varietà indicate dai botanici coi nomi di *Prunus cerasus*, che comprende il frutto detto *marâsca* e *Prunus avium*, che comprende la varietà ricercata detta *vessola*, visciola. Le altre varietà sono: *acuaròla*, *bcôrna*, *durân*, *môra*, *zambèla*.

2 *zrîsa acuaròla*, ciliegia acquaiola, ciliegia primaticcia. Il nocciolo della ciliegia viene adoprato nella confezione di molti liquori. La medicina familiare prescrive l'infuso de' gambi come diuretico. Il legno viene impiegato ne' migliori lavori di ebanisteria. La gomma che trasuda dall'albero è pure impiegata nell'industria.

Da: G. Ungarelli, *Le piante aromatiche e medicinali nei nomi, nell'uso e nella tradizione popolare bolognese*.

Tipografia Luigi Parma, 1921.

Al Pânt dla Biânnda

Nómmer 146 dal 2016

Diretâur iresponsâbil e limusnîr:

Fàusto Carpani

Dsèggn uriginèl:

Lupàmmbol (Wolfango)

Umberto Sgarzi

Matitâza (Giorgio Serra)

Coretâur di sbâli: **Bertén d Sèra**

Strulgân eletrònic: **Âmos Lèli**

Abunamént par pòsta: almânc 20 € al ân.

Indirèzz:

FAUSTO CARPANI

Via Emilia Ponente 21

40133 BOLOGNA

tel. cell. 339-3536585

fausto@pontedellabionda.org

Al dizionèri ed riferimânt par cäl paròl ch'âli én difèzzili da capîr l é quasst:

Lepri – Vitali

Dizionèri

BULGNAIS - ITAGLIÀN

ITAGLIÀN - BULGNAIS

Pendragon, 2009

I sît bulgnîs i én quissti:
www.pontedellabionda.org
www.clubdiapason.org
www.lafamigliabolognese.it
www.bulgnais.com
www.marcopoli.it

